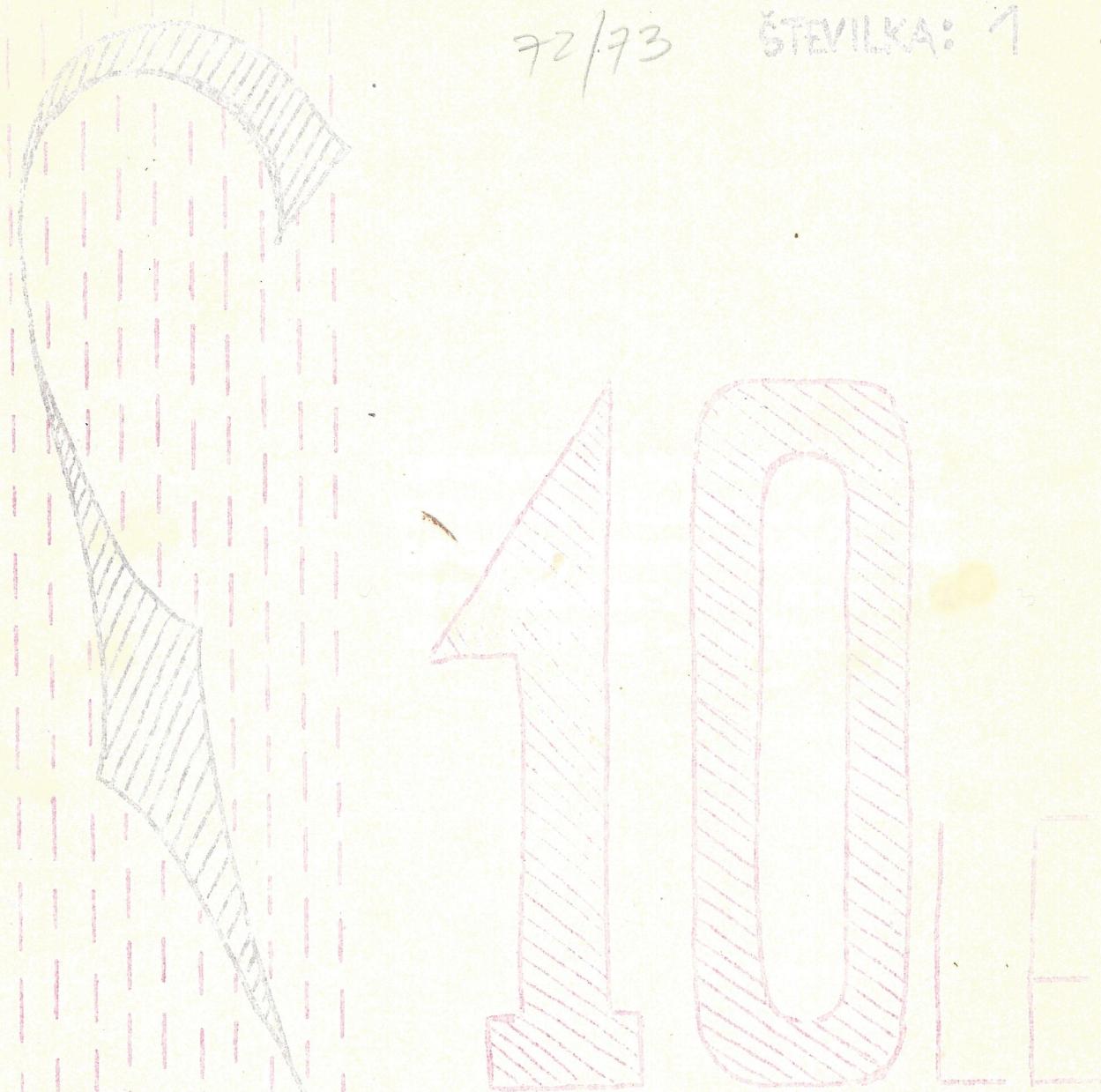

72/73

STEVILKA: 1

JOARČEK

Z POD ČRNE PRSTI

SLV STILO PO "FRANCE BEVE" PODERDO
OSNOVNA ŠOLA "SVOJ BOH KOS" PODERDO

četvrti desetogodišnji rođendan, učenja i znanja, vještina i umjetnosti, ali i
zabave i sreće. Učenje i znanje, vještina i umjetnost, ali i zabava i sreća, to je
četvrti desetogodišnji rođendan, učenja i znanja, vještina i umjetnosti, ali i
zabave i sreće.

Prvi rođendan "Tisoč radosti" predstavljan je u ovoj brošuri, u
četvrti desetogodišnji rođendan, učenja i znanja, vještina i umjetnosti, ali i
zabave i sreće, predstavljan je u ovoj brošuri, učenja i znanja, vještina i
umjetnosti, ali i zabave i sreće.

PRIĐSTAVLJANO VAM PRVO STVILKO
LETO. NJEGA "COLARCKA". Z NJO ZA-
KUČUJIMO PIONIERSKE IGRE ZA ZNAK
"TISOĆ RADOŠTI", NAŠE GLASILO PA
SLAVI SVOJO 10 - LETNICO.

Prvi rođendan "Tisoč radosti" predstavljan je u ovoj brošuri, učenja i
znanja, vještina i umjetnosti, ali i zabave i sreće, predstavljan je u ovoj brošuri,
četvrti desetogodišnji rođendan, učenja i znanja, vještina i umjetnosti, ali i
zabave i sreće, predstavljan je u ovoj brošuri, učenja i znanja, vještina i
umjetnosti, ali i zabave i sreće.

Prvi rođendan "Tisoč radosti" predstavljan je u ovoj brošuri, učenja i
znanja, vještina i umjetnosti, ali i zabave i sreće, predstavljan je u ovoj brošuri,
četvrti desetogodišnji rođendan, učenja i znanja, vještina i umjetnosti, ali i
zabave i sreće, predstavljan je u ovoj brošuri, učenja i znanja, vještina i
umjetnosti, ali i zabave i sreće.

DRAGI MLADI PRIJATELJI !

Vaše glasilo, kateremu letos poteka deseto leto izhajanja, z veseljem in zanimanjem redno prebiram in moram priznati, da me članki in prispevki, ki so v tem glasilu objavljeni, izredno privlačijo, mnogokrat pa s svojo vsebino in pomembnostjo celo presenečajo. V vseh dosedanjih številkah ste vedno znali najti vsebino, ki je bila aktualna in pomembna in ki je izražala misli in hotenja, primerna našemu času. Zelo lepo ste eno izmed številk posvetili domačemu kraju in okolju, v katerem živite pod naslovom "Moj kraj včeraj, danes in jutri". Prav ta številka je med drugim pokazala vaše znanje in poglede na pretekle čase, na sedanjost, v kateri živite in na prihodnjost, ki naj bi bila še lepša, vdecjša in srečnejša.

Tudi naša delovna organizacija izdaja letos že sedmo leto svoje interno glasilo, ki je posvečeno predvsem življenju in delu ljudi in življenju vaših staršev ali sorodnikov v tej tovarni. Želeli bi, da bi v bodoče tudi vi, dragi mladi prijatelji s svojimi prispevki sodelovali v našem glasilu in tako popestrili njegovo vsebino.

Ob vašem jubileju vam v imenu celotnega kolektiva tovarne "Bača", v imenu uredniškega odbora našega glasila in v svojem imenu iskreno čestitam in vam ob tej priliki želim v bodoče še veliko uspeha pri izdajanju glasila in seveda uspeha pri učenju.

Predsednik glasila "Bača"

Andrej Krapež

SPOMINJAM SE

Niso še minila niti štiri leta, odkar sem začutila osnovno šolo. Prav dobro se še spominjam, kako sem dopisovala v "Solarčka". S kolikšnim veseljem sem pisala prispevke! In na kaj vse so se nanašalii Bila so to razredna poročila, pa opisi najrazličnejših dogodkov in doživetij in celo s pisanjem smešnic sem poskusila; in ni bilo večjega veselja, kot videti to, kar sem napisala, lepo natisknjeno v "Solarčku". Te danes ga rada prelistam in preberem to ali ono. Kar precej se je spremenil v desetih letih: postal je zajetnejši, izboljšal se je vsebinsko, saj so članki še bolj skrbno izbrani in razporejeni v vrsto rubrik, najbolj pa se je vsekakor izboljšala tehnična oprema. Res, "Solarček" je od svojega rojstnega dneva precej spremenil svojo podobo.

In veste, kako se je izpopolnjeval in dobil današnjo obliko? Veste, kako je nastal? Ne? Pravzaprav niti ne vem, kdo je predlagal, da bi imeli svoje glasilo. Dobro se spominjam le, da smo predlog z navdušenjem sprejeli. Čudovito, imeli bomo svoj list! Toda - kako naj ga imenujemo? Kdove, koliko predlogov je bilo! Bila so imena živali, pa rastlin in kaj vem česa šel. Toda vsa so bila preveč splošna, mi pa smo hoteli najti imo, ob katerem bi vsakdo, ki bi dobil list v roke, vedel, kje je leta doma. Mislili smo in si belili glave in končno smo našli - "Solarček izpod Črne prsti" naj bo!

Tako je "Solarček" postal nekakšna kronika naše šole. O najrazličnejših stvareh smo pisali v njem: o življenju v našem kraju, o njegovi zgodovini, razkrivali smo svoje želje. Prvošolčki so pošiljali skrbno napisane prispevke o muckah in ptičkih, o namicah in sestrichah, o drugih drobnih radostih.

In potem smo te, s toliko ljubeznijo in skrbjo prípravljene "Solarčke" pošiljali kot darilo in v oceno ter presojo na najrazličnejše kraje. S posebnim spoštovanjem smo ga pošiljali pisatelju Bevku in veseli smo bili njegove kritike, še bolj pa seveda pohvale in spodbude. Prav gotovo pa smo bili najbolj počaščeni, ko smo izvedeli, da je "Solarček", ki smo ga posvetili in poslali tov. Tu za njegov rojstni dan, spravljen na vidnem mestu v muzeju, kjer so spravljena darila, ki jih je tov. Tito dobil od najbolj znanih oseb in ustanov.

In tako kar ne morem verjeti, da res izhaja že deset let, "Solarček"! Ob tvojem visokem jubileju ti iskreno čestitam!

Lidija Bizjak
Gimnazija Jesenice

P R E L I S T A L I S M O "Š O L A R Č K A"

Deset let! Kako dolga doba! Pred desetimi leti smo bili stari leto, dve, tri ali štiri leta. Nekdanji učenci naše šole pa so že tedaj pisali prispevke za "Solarčka".

Pregledali smo stare številke svojega glasila in zapisali . . .

Cvetka Trojer 7.r. - Ponosna sem na našo šolo in na "Solarčka". Ko sem prebirala stare številke, sem izvedela, da smo eno izmed prvih številk svojega glasila posvetili tov. Titu in mu jo ob njegovem rojstnem dnevu tudi poslali. Pionirka Lidija Bizjak, ki je ob dnevu mladosti z drugimi pionirji obiskala tov. Tita, v svojih spominih na ta obisk piše tudi, da je v muzeju, v katerem so spravljena darila tov. Tita videla tudi našega "Solarčka".

Adrijana Lesjak 6.a. - Menim, da je največje pozornosti vredno pismo tov. Franceta Bevka. Sporoča nam, kakšen se mu zdi "Solarček". Hvali naše prispevke in nas vzpodbuja.

Irena Bizjak 7.r. - Všeč mi je bil članek, v katerem Lidija Bizjak opisuje, kako je z očetom šla skozi Zakojco in videla rojstno hišo pisatelja Bevka.

Tatjana Kemperle 6.a. - Zamislila sem se ob članku, v katerem se učenci, ki so končali šolanje v šolskem letu 1964/65, poslavljajo od šole. Veseli so in tudi žalostni, ker bodo šli vsak svojo pot.

Darko Torkar 6.a. - Pretresel me je članek, ki ga je napisal Drago Kos. V njem se spominja slavnih dni, ko so se naši očetje in matere borili za svobodo. Mnogi so darovali svoja mlada življenja. Njim v čast stojijo spomeniki. Eden izmed njih je tudi spomenik v Podbrdu, ob katerem večkrat počastimo spomin na padle.

Adrijana Černe 7.r. - Učenci naše šole so v letu 1964 obiskali Urh pri Ljubljani. O tem je v "Solarčku" pisala Slavica Kovač. Zgrozila sem se, ko sem brala, kako je med vojno brat ubijal brata.

Janja Sedej 6.b. - Moja pozornost je pritegnil spis z nenavadnim naslovom Stevilka 82609. V njem učenka Rozalije Pajntar pripoveduje o svoji teti, ki je v taborišču nosila številko 82609. Pripoveduje o vseh gnezotah, ki so jih naši ljudje doživljali med vojno.

Andrejka Frelih 6.a. - Iz starega "Solarčka" sem izvedela, da so pred leti učenci naše šole zbrali 70.480 S din za odkup in preureditev Gregorčičeve rojstne hiše. V njej je danes muzej.

Jugoslavenske pionirske lige je vsej njihov vredni "Tisoč radosti" se izvaja dve leti.

Prvi pionirski članički leta 1970 - 71

Načrt na naslednji obdobje 71/72 so spremenili za učenščko-pionirski program:

1. Naredili smo štiri zvezdne priznajitve, da nismo

a/ Tako so načrtali priznajitve "Veseli pionirski skupine" v četrtek, petek in sredo načrti so bili

T I S O Č R A D O S T I - pod tem geslonom so tekmovali zadnji dve leti pionirski odredi širom po Jugoslaviji. Tudi mi smo prirejali proslave in zabave, tekmovali v šahu, namiznem tenisu, smučanju, angleščini, matematiki, v "Veseli šoli" in še in še. Vse z eno samo željo - da bi v vsakdanje skrbi, ki jih imamo tudi mi - vtkali tisoč radosti.

Na naslednjih straneh je zapisano, kaj vse smo naredili, da bi naš pionirski odred osvojil znak "Tisoč radosti".

A. Delavnice in predavanja

Prvič je bil načrt načrti za naslednje obdobje z pionirsko zvezdno priznajitvijo, ki je bila na vseh dveh četrtolkah priznajitve. Da vsega so včasih načrti priznajitve "Veseli pionirski skupini voditelji", vložili so vse v žico.

Ledje smo dve spoznili "Veselih".

Obači sedemčlanečki so se vložili v pionirsko slovenskih pionirjev v četrtek in petek.

Vložili smo na delavnike tehnologije v srednjišču.

Prvič članički leta 1971 - 72

1. 1. Priznajitve bodo pridobiti pravkar 30. - 31. decembra 1972.

2. Naredili smo zvezdino pionirske priznajitve.

3. Zvezdi smo pridobila Veselih pionirskih lige v četrtek, petek in sredo 30. - 31. decembra 1972 na naslednji pionirski zvezdne priznajitve.

4. Nasre zvezki pionirjev so je vložili občinsko tehnološko v priznajitve svetovno-pionirske organizacije.

5. Nasre pionirjev so je vložili zvezki pionirske priznajitve v jugoslovanski.

I. Članek o dejavnosti

Jugoslovanske pionirske igre za osvojitev znaka "Tisoč radosti" so trajale dve šolski leti.

PRVO OBDOBJE /šolsko leto 1970 - 71/

Glede na razpi občinske ZPI smo sprejeli in uresničili naslednji program:

1. Organizirali smo štiri samostojne prireditve, in sicer:
  - a/ Veselo novoletno praznovanje /ogled gledališke predstave v Ljubljani, tekmovanje osmega razreda proti ostalim razredom v spretnosti in znanju, obdaritev učencev nižjih razredov, ples/.
  - b/ Pustovanje /program pustnih pesmi in ples v maskah/.
  - c/ Praznovanje dneva mladosti /učenci naše šole so s sodelovanjem učencev iz Mosta na Soči pripravili program ob srečanju značkarjev v Zakojci./
  - d/ Partizanski pohod /vsi učenci višjih razredov so šli na partizanski pohod v Dražgoše/.
2. Od občinskih tekmovanj smo se udeležili zimskih iger, šahovskega tekmovanja, tekmovanja za najboljše pio. glasilo in tekmovanja pionirjev prometnikov.
3. Sodelovali smo v nagradnem natečaju Pionirskega lista "Smejte se z nami".
4. Ostale dejavnosti:
  - a/ Proslave /ob 29. novembru smo sprejeli cicibane v pionirsko organizacijo, učenci 8. razreda so priredili Prešernovo proslavo, 8. marca so učenci 8. razreda pripravili recital pod geslom "Nikoli več vojne". Gostovali so tudi v Rutu.
  - b/ Izšli sta dve številki "Solarčka".
  - c/ Učenci sedmih razredov so se udeležili srečanja slovenskih pionirjev v Trnovskem gozdu.
  - d/ Udeležili smo se občinskega tekmovanja v matematiki.

DRUGO OBDOBJE /šolsko leto 1971 - 72/

- I. 1. Pripravili bomo svečano proslavo 30 - letnice ZPJ v decembru 1972.
2. Proučili smo zgodovino pionirske organizacije.
3. Izdali smo posebno številko glasila "Solarček izpod Črne prsti", posvečeno 30 - letnici ZPJ in razvoju pionirske organizacije v našem kraju.
4. Ekipa naših pionirjev se je udeležila občinskega tekmovanja v poznavanju zgodovine pionirske organizacije.
5. Osem pionirjev se je udeležilo zbora slovenskih pionirjev v Ljubljani.

II. Športne prireditve

1. Priredili smo odredna tekmovanja v slalomu in veleslalomu, atletiki, košarki in plavanju, v namiznem tenisu in šahu.
2. Udeležili smo se občinskih prvenstev v atletiki, krosu, šahu, košarki, namiznem tenisu, slalomu in veleslalomu.
3. Sodelovali smo na tekmovanju za prvenstvo Primorske v slalomu in veleslalomu ter na tekmovanju za področno prvenstvo osnovnih in srednjih šol v veleslalomu. En učenec se je plassiral na republiško tekmovanje v veleslalomu.
4. Sodelovali smo na turnirju v košarki v Bohinju.
5. Imeli smo smučarski tečaj na Livku /25 učencev/ in plavalni tečaj na Osorju / 60 učencev/.

III. Planinski izleti

Organizirali smo jih 25. maja, in sicer: 8. razred na Slatnik, 6. in 7. razred na Porezen, 5. razred na Kalarsko brdo in 1., 2., 3. ter 4. razred na Kup.

IV. Humane akcije

1. Ob dnevu žena so učenci nižjih razredov pripravili program v domu počitka.
2. Učenci 4. razreda so izdelali ptičnice in skrbeli za ptice.
3. Poskrbeli smo za partizanske grobove in za spomenik padlim.
4. Zbirali smo prispevke za gradnjo šole v Cerknem.

V. "Vesela šola "

Tekmovali so štirje razredi /87 učencev/. Prvaki vseh razredov so se udeležili občinskega tekmovanja v Kobaridu in dva občinska prvaka sta se udeležila področnega tekmovanja v Novi Gorici.

VI. Ostale dejavnosti

1. Tekmovali smo v znanju matematike in znanju angleškega jezika. Republiškega tekmovanja iz matematike sta se udeležila 2 učenca, republiškega tekmovanja iz angleškega jezika pa 3 učenci.
2. Na partizanskem pohodu na Golobarju je bilo 25 učencev.
3. Zbora značkarjev se je udeležilo 50 učencev.
4. Izdali smo 2 številki glasila "Šolarček".
5. Priredili smo več proslav.

Mentor PO:
Marta Berginc

TABORJENJE

Naša šola je letos že tržjič organizirala taborjenje na Lošinju. Taborili smo blizu starega mesteca Osorja, ki leži na jugozahodu otoka Cresa. Tabor je bil na nasprotni strani, na otoku Lošinju, ki ga loči od Cresa umeten kanal. Otoka sta povezana s premičnim mostom.

Kot vsa leta, smo tudi letos šli na Osor v dveh skupinah. Prva je odpotovala dan prej in postavila šotorje v borovem gozdčku nad obalo. Postavili smo okrog 20 šotorov in kuhinjo. Vseh tabornikov je bilo okoli šestdeset.

Življenje v taboru je teklo po točno določenem dnevnom redu: ob 7^h je bilo treba vstati, zajtrk je bil ob pol osmih, po zajtrku smo se šli kopat, ob 10^h je bila malica, ki smo jo nosili s seboj nakopanje, po vrnitvi je bilo kosilo, sledil je popoldanski počitek. Ob pol treh smo odšli zopet na kopanje, ponovno smo malicali in ob sončnem zahodu smo se vrnili večerjat. Ostalo je še nekaj prostega časa za razne igre, nato smo se šli umit, ob 9^h pa spati. V tabor je vsak dan prihajal sladoledar, ki smo ga klicali Luka, čeprav mu sploh ni tako ime. Luka se je namreč imenoval sladoledar, ki je pred leti prihajal iz Bohinja v Podbrdo.

Tov. Smolnikar in tov. Torkar sta vodila plavalni tečaj. Splavali so vsi neplavalci.

Taborjenje je bilo zelo prijetno. Vreme je bilo skoraj ves čas lepo. Tudi tovariši niso bili tako sitni kakor prejšnja leta, saj smo bili mnogo bolj disciplinirani.

Seveda se je pripetilo marsikaj zanimivega. Opisala bova nekaj dogodkov:

Nekega dne nas je nepričakovano obiskal tov. Šiljar z bratom. Že prvi dan je pri kopanju stopil na Ježa. Bil je edini, ki se mu je to zgodilo. Še neplavalci so bili manj nerodni. Kuharica mu je bodice s šivanko spravila iz pete. Ni potrebno omenjati, da smo nekateri pri tem uživali.

Veselo je bilo tudi na prireditvi, ki so jo popolnoma samostojno pripravili učenci nižjih razredov. Morali bi jih bili videti, kako svečano in pomembno so se držali v nedeljskih oblekah in s slamniki na glavah. In kako je mali Uroš zapel!

Poslednji večer smo proslavili s petjem in deklamiranjem ob tabornem ognju. Poslušat so nas prišli tudi taborniki in sosednjih šotorov.

Taborjenje je prekmalu minilo. Zagoreli in polni novih vtisov smo se vrnili domov.

Janko Humar in
Ljubo Petković 8.a

SREČANJI V ZAKOJCI

25. maja 1970 so se v Zakojci, rojstni vasi pisatelja Franceta Bevka zbrali pionirji, ki tekmujejo za Gregorčičeve bralne značko. Srečanje je bilo na obširnem travniku, kjer so Zakojčani postavili oder. Nad njim je plapolala slovenska zastava, pod njo pa ^{prička} slika pisatelja Bevka.

Prireditev smo pripravili učencem iz Podbrda in učenci z Mosta na Soči. Posebno smo bili veseli, da nas je obiskal tudi pisatelj Ciril Kosmač.

Pred slovesom smo nabrali šopek gorskih rož. Učenci iz Šempetra so jih odnesli na grob pokojnega pisatelja Franceta Bevka.

Domov smo dohajali veseli in z željo, da bi se še kdaj srečali.

Magda Močnik in Irena Čelik, 7.r.

VESELA ŠOLA

V lanskem šolskem letu smo tekmovali v "Veseli šoli". Tekmovanja je organiziral Pionirski list. V vsaki drugi številki so bila objavljena zanimiva in poučna vprašanja. Ko smo naloge reševali smo se pripravljalni na tekmovanja.

Prvič je šlo zares na razrednen tekmovanju. Sodelovali so učenci 3., 6., 4. in 8. h razreda. Učenci, ki so dosegli največje število točk, so postali razredni prvaki. Nato so razredni prvaki ponovno tekmovali. Morali so reševati težje naloge. Najboljši so postali šolski prvaki. Šolski prvaki naše šole so bili: za 3. razred Medja Ždenko, za 4. razred Berginc Dimitrij, za 6. razred Červ Branka in za 8. razred Valentincič Dušan.

Tekmovanja so postajala vse bolj napeta. Šolski prvaki smo šli na občinsko tekmovanje v Kobarid. Bolj kot smo se bližali kobarški šoli, teže nam je bilo pri srcu, pa smo se vseeno dobro odrezali. Dušan Valentincič je postal občinski prvak za 8. razred, jaz pa za 4. razred. Oba sva bila vesela značk in diplom "Vesele šole", pa tudi pisalne garniture.

Čakalo naju je še področno prvenstvo v Novi Gorici. Tedaj pa je bilo najine slave konec. Duan je bil drugi, jaz pa tretji in tako se nisva uvrstila na republiško prvenstvo.

Pa je bilo v "Veseli šoli" vseeno veselo. Od mene so hoteli zvedeti, kaj imata skupnega krava in letalo. Nisem si mogel predstavljati, da bi krava letela po zraku ali da bi se letalo paslo na travniku, pa sem vseeno napisal, da imata skupno rep in glavo. Učena komisija je ugotovila, da letalo nima glave. Kaj pa imata letalo in krava razen repu Še skupnega, ugotovite sami!

Dimitrij Berginc 5. r.

SMUČANJE

Naša šola že vrsto let prireja smučarske tečaje. Učenci nižjih razredov hodijo smučat v Bohinj, učenci višjih razredov pa na Livek.

Na Livek hodimo že tri leta. Najprej na tečaju pridno vadimo, nato pa se udeležujemo občinskih in področnih tekmovanj. Najboljši tekmujejo tudi na republiških tekmovanjih. Na žalost se državnega prvenstva še nobeden ni udeležil.

Zimske športne dneve preživimo v Bohinju ali na Voglu. Podbrdu so slabši smučarski tereni, pa tudi vlečnic ni. Podbrčani smo se pomikili tudi v skokih. Skakalnica je bila za pokopalniščem. Rekord skakalnice je bil 18 m. Dosegel ga je Marko Kaltnekar iz Petrovega brda. Pri skoku je zlomil smuči. V Batavi pa ponovno pripravljajo skakalnico. Upamo, da bodo na njej možni še daljši skoki.

Vsi težko pričakujemo sneg, da se bomo lahko smučali, sankali in kepali.

Dimitrij Bergine 5.
Dušan Kogoj 6.a

V DOMU POČITKA

V Podbrdu je dom počitka. V njem je veliko starejših ljudi. Nekateri so bolni in samo ležijo. Prišli so iz raznih krajev in tu našli svoj novi dom.

8. marca smo učenci našega razreda pripravili proslavo in obiskali starčke v domu. Skoraj vsi so nas prišli poslušati. Bilo jim je všeč in bili so zadovoljni. Po proslavi smo vsem bolnikom nesli rože.

Karmen Černe 2. r.

PLANINSKI POHODI

Bilo je 25. maja. Na šolskem dvorišču smo se zbrali učenci vseh razredov. To je bil dan planinskih pohodov. Najmlajši so krenili proti Kupu, 8. razred je šel na Slatnik, 5. razred na Kalarsko brdo, 6. in 7. razred pa na Porezen.

Ob hudournikih in grapah se je 5. razred vzpenjal proti cilju. Razposajeno četo otrok sta vodila tov. Kusterle in tov. Piciga. Na cilj smo prišli utrujeni in zagoreli. Pred nami se je razprostirala planina v vsej svoji lepoti. Pod nami je ležala Baška grapa, nad nami so se dvigali vrhovi. Dobro uro smo se lovili in skrivali, nato smo se vrnili v dolino. Na sosednjem hribu smo opazili skupino šolarjev, ki je pravkar osvajala vrh Porezna.

"Šestkarji" smo počasi a vztrajno lezli proti vrhu Porezna. Blatne kotanje, ki so jih zrili merjasci, so nam otežkočale pot. Nazadnje smo le prišli do koče. Položno pobočje je ležalo pred nami in tu in tam je bilo še nekaj snega. Kepali smo se.

Na vrhu smo posedli in se razgledovali po dolini. Bačo sta spremljali cesta in železnica. Pred nami je bila Črna prst. Za trenutek smo postali tudi pri spomeniku padlih partizanov, nato smo se odpravili v dolino.

Ko smo se pred šolo spet srečali z učenci ostalih razredov, smo si izmenjali doživetja in polni lepih vtisov odšli domov.

Marjetka Žefran 6.b in
Branka Cerv 7.

Š A H

13. februarja 1971 je bilo v domu JLA v Tolminu občinsko šahovsko prvenstvo, na katerem smo tekmovali tudi mi.

Kljub temu, da smo na takem tekovanju igrali prvič, smo dosegli res lepe uspehe. Zmagali smo mlajši pionirji in tudi starejši pionirji. Tudi pionirke so osvojile prvo mesto, čeprav brez tekovanja, saj so bile edine udeleženke občinskega prvenstva. Za nagrado smo dobili tri lepe šahovnice, ki jih sedaj hranimo v šoli in jih uporabljamo pri krožku.

Ker smo bili prvi v občini, smo odšli na področno tekovanje v Koper, kjer smo takrat mlajši pionirji zasedli drugo mesto.

Po teh pomembnih uvrstitvah je postal zanimanje za šah na naši šoli še večje. Vendar podobnih uspehov nismo več dosegli. Lani smo bili na občinskem prvenstvu drugi.

Zadnje čase je delo v šahovskem krožku zamrlo, saj smo se zelo marljivo pripravljali na občinsko prvenstvo v namišnjem tečaju. Sedaj je to za nami in spet se bomo bolj posvetili Šahu.

Marko Kogoj 8. a

UČENCI NIŽJIH RAZREDOV PIŠEJO

MI SE IMAMO RADIT

Jaz imam dve leti mlajšo sestrico Vido. Zjutraj jo peljem v vrtec. Po kosilu se vrne domov. Pridno me čaka, da napišem domačo nalogu. Zelo rada piše in riše, vendar vse z levo roko. Vesela sem, da imam sestrico, da nisem sama. Ko se sestrica sama vrača iz vrtca, marsikdaj pobegne k Mojci.

Katjuša Trojer 2.r.

Moji sestrici je ime Franja. Stara je pet let. Ko se učim, mi rada nagajajo. Z mamico ali očetom jo komaj pripravimo, da se sama igra. Če pa ne pazimo nanjo, takoj uide k sošedovim.

Aleksandra Nedja 2.r.

Pri nas doma imamo psa, ki ga kličemo Piber. Je volčjak, star eno leto. Precej je velik in tudi hud. Priklenjen je na dvorišču, kjer ima leseno uto. Tujega človeka opazi že od daleč in sliši vsak šum. Ko ga odvežemo, se rad igra z nami.

Andrej Koder 2.r.

Doma sem iz Pódborda. Hodim v drugi razred osnovne šole "Simon Kos". Doma imam dve sestrice. Starejša hodi v peti razred, mlajša sestrica Branka pa v vrtec. Imam jo zelo rad.

Tonček Černigoj 2.r.

Letos hodim v šolo popoldne. Tata in mama sta v službi vedno dopoldne. Tako sem vsako dopoldne čisto sema doma.

Čeprav dolgo spim, se mi nekončno vleče čas do odhoda v šolo. Večkrat pomijem posodo, pometem kuhinjo, pobrišem prah in zalijem cvetljice. Zelo pogrešam mamico, zato komaj čakam sobote in nedelje. To sta edina dneva, ko sva ves dan skupaj. Ko se v soboto zjutraj zbudim, mi je zelo prijetno, ker slišim v kuhinji ropotati mamo.

Živana Matelič 3.r.

PRI ZOBOZDRAVNIKU

Bolel me je zob. Z mamo sva šla na Bled k zobozdravniku. Bal sem se ga. Ned potjo sem bil vseeno vesel. Videla sva tri veverice. Skakale so z veje na vejo. Se pri zobozdravniku sem mislil nanje, da nisem čutil bolečin.

Matjaž Lapanja 2.r.

MOJA POT V ŠOLO

Moj dom stoji na samoti, zato sem morala v lanskem šolskem letu v šolo hoditi sama. Ker pelje pot od doma do šole skozi gozd, me je bilo zelo strah. Večkrat me je del poti spremljala stara mama. Pozimi, ko je bilo dosti snega, pa je z mano hodil očka. Tam, kjer so bili zameti, me je moral nesti. To mi je bilo zelo všeč. Kmalu pa sem spoznala, da je tudi gozd prijazen in me ni bilo več strah. Namesto stare mame so postale moje spremjevalke gozdne živalice.

Alenka Bizjak 2.r.

LEŠNIKI

Bila je lepa jesenska nedelja. Že v dopoldanskih urah smo se z očkom in mamico dogovorili, da bomo šli po kosilu nabirat gobe in lešnike.

Vzpenjali smo se skozi gozd. Skakali smo od grma do grma in tekmovali, kdo bo nabral več lešnikov. Z bratom sva zaostajala. Gozd je bil čudovito lep. Od vsepovsod je padalo na nas listje vseh barv in nam šumelo pod nogami. Prišli smo na Kalarsko brdo. Pogledali smo v košarice. Očka in mamica sta s smehom ugotovila, da imava midva z bratcem več raznobarvnih listov kot lešnikov.

Romana Kleč 3.r.

NOVO LETO

Še nekaj dni pa bo novo leto tu. Komaj čakam, da bova z mamo pripravljali novoletno jelko. Joj, kar vidim, kako jo bova krasili! Upam, da me bo pod okrašeno jelko čakalo darilo, ki ga bo prinesel dedek Mraz. Komaj tudi čakam, da bodo padale bele snežinke in se bomo otroci sankali in delali sneženega moža.

Marina Leban 2.r.

MOJA MUCA

Ko pridem ob sobotah v Rut, se vedno igram s svojo mucou. Zelo je pridna in polovi vse misi v hiši in na skednju. Če smo na peči, ji nagajam in zmeraj prha vame. Ima črnosivo dlako in spodaj je bela. Zelo jo imam rad.

Naša muca je pred letom imela dva siva in enega črnega mladiča. Skotila jih je na skednju. Dolgo jih je skrivala, nekega dne pa jih je le pripeljala na dvorišče.

Aleš Golja 4.r.

CEPLJENJE

Imam psička Pikijsa. Star je eno leto. Je črne barve, po hrbtni ima bele lise.

Ko so pse cepili, sem našega Pikijsa jaz peljala na cepljenje. Zbral se je veliko psov. Vsi so lajali, cvilili in nagajali. Cepljeni so bili v vrat. Dobili so tudi značke.

Darja Navri 4.r.

FRAKINJA

Tudi jaz sem tekmovala v namiznem tenisu. Na naši šoli je bilo občinsko tekmovanje, vendar so prišli z drugih šol tekmovati samo dečki. Deklice naše šole smo tako tekmovali le med seboj. Premagala sem vse nasprotnice in osvojila prvo mesto. Tov. Smolnikar mi je povedal, da bom dobila diplomo. Bila sem zelo srečna. Ta dan se mi bo globoko vtisnil v spomin.

Milojka Černe 4.r.

MUCA IN PES

Doma imamo mucou in psa. Muci je ime Sivka, pes pa Mišek. Oba imam zelo rada. Sivka je stara šest let, Mišek pa eno leto.

Sivko je mama prinesla iz Bohinja. Prinesla je tudi Sivkino mama, toda ta je prebegnila. Pred dvema letoma pa je stric Jože iz Ljubljane pripeljal Piko. Pika pa je bila potepuška. Spomladi je skotila sedem mladičev. Obdržali smo samo Miška. Zelo smo se ga privadili. Sivka in Mišek sta prijatelja. Tudi igrata se. Sivka zleze na stol. Ko pride Mišek mimo, ga hoče zgrabiti za rep. Mišek se razjezi in jo narahlo ščipa.

Privadila sem se obeh in bi bila zelo žalostna, če bi ju nekega dne ne našla doma.

P R V I R A Z R E D P I S E

POSTALI SMO PIONIRJI

VEČ DNI SMO SE PRIPRAVLJALI NA SPREJEM V PIONIRSKO ORGANIZACIJO. V VRTCU SO NAS POGOSTILI S TORTO. V POPOLDNE SMO POSTALI PIONIRJI. DOBILI SMO PIONIRSKE RUTE, ČEPICE IN KNJIGE.

NIVES TORKAR

PRIŠPEVEK ZA VIETNAM

TUDI PRVI RAZRED JE PRISPEVAL DENAR ZA LAČNE OTROKE V VIETNAMU. DENAR SEM ZBIRAL JAZ. NAŠA TOVARISICA GA JE PRESTELA. UČENKA NAŠEGA RAZREDA GA JE ODNEsla V PISARNO.

IGOR KLEČ

ŽIVALI

MOJ OČE JE LOVEC. VSAKO ZIMO NESE V GOZD SENO IN SOL ZA DIVJE ŽIVALI, DA NISO LAČNE V VISOKEM SNEGУ. TUDI JAZ BI RADA ŠLA Z OCETOM V GOZD, PA SEM ŠE PREMAJHNA.

ZDAJ PA SKRBIM LE ZA PTIČKE. V KRMILNICO JIM DAJEM DROBTINIC IN JIH OPAZUJEM IZ TOPLJE SOBE.

MARTA KUSTERLE

PRI NAS DOMA IMAMO DVE MLADI PUTKI. STA SVETLO RJAVE BARVE. IMAM JU ZELO RADA. NOSIM JIMA HRANE. KO JU POKLIČEM, BRŽ PRITEČETA. ŽE OD DALEČ ME VIDITA. ENA NAM JE ŽE ZNEŠLA DROBNO JAJCE. SKRBI ME SAMO, DA JU BO ODNEsla LISICA.

DAMJANA DROLE

IZLETI

V NEDELJO SMO ŠLI V GRGAR PO KOSTANJ. PELJALI SMO SE ZELO DALEČ. KOSTANJ SMO NALOŽILI V AVTO. ZVEČER SMO SE ODPELJALI DOMOV. DOMA SMO GA POJEDLI.

KLAVDIJ ČERNE

BIL JE LEP SONČEN DAN. ŠLI SMO NA KAL. NA POTI SMO ZAGLEDALI ZAJČKA. ZA HIP JE OBSTAL, NATO SE JE POGNAL V GOZD. BIL SEM VESEL, KER SEM PRVIČ VIDEL DIVJEGA ZAJČKA.

DEJAN ŠTENDLER

Z BRATOM SVA ČLA PO GOBE. ČLA SVA PO OZKI GOZDNI STEZE. OB NJEJ SEM ZAGLEDALA GOBLICO. BRATA SEM VPRAŠALA, KAKO SE IMENUJE. POVEDAL MI JE, DA JE TO JURČEK.

TATJANA ČUFER

NA POČITNICAH SEM BIL PRI TETI V BATAH. TAM SEM POMAGAL PASI KRAVE. NEKEGA DNE SMO ULOVILI KAČO. MAMA SE JE ZELO PRESTRASILA, DA NAS BO KAČA PIČILA. NATO SVA JO Z BRATRANGEM UBILA IN ZAKOPALA.

MARČELO TORKAR

PRI STARIH STARŠIH

JAZ IMAM NA BAČI STARO MAMO IN STRICA. PREDEN SEM ZAČEL HODITI V SOLO SEM BIL VEČKRAT NA BAČI. STARI MAMI SEM PRINASAL DRVA. STRICU SEM NOSIL MALICO NA TRAVNIKE. ENKRAT MI JE STRIC DOVOLIL NOSITI SENO. NEKOČ SVA SE SPRILA, PA SVA BILA KMALU SPET PRIJATELJA. STRIC IN STARA MAMA ME IMATA ZELO RADA.

MARKO KENDA

HOJ DOM

DOMA SEM V BLOKU. NAJ BLOK STOJI BLIZU TOVARNE. OKOLI NJEGA JE VELIKO DVORISCE.

MALČI ŠTUCIN

SNEG

VSI OTROCI SE VESLIMO SNEGA. POZIMI SE SANKAMO IN KEPAMO. KMALU BOMO DELALI SNIŽENEGA MOŽA.

MITJA TROJER

UČENCI Z GRAHOVEGA PIŠEJO

MOJ TATA

MOJ TATA VOZI VLAK, DA ZASLUŽI DENAR. V SLUŽBI
NAM JE DOMA DOBRO. KO PELJE VLAK MIHO, GĀ POLJEST
ZAPISKA.

BRATCI

JAZ IMAM BRATCA DVA,
VSI SE IMANO RADI.
ČE LE KDO KAJ DOBJ,
RAZDELI NA VSE TRI.

PA SE JE
DA NISMO
ATEK IZ
PO DVE JIB

NAŠI ZAJČKI

Pri nas doma imamo veliko zajčkov, ki so sive barve, teki rep in dolge uhlje. Vsak dan jih pomagam da zavijam, da ne prepiščeta seno, korenje in zelje. Zelo jih imam rada.

NAMICI IN OČKU

Ko z mladim cvetjem in zelenjem
rasti se svoje veseljim,
predraga mamica in očka,
povedati vama to želim:

Kako lepo je na svetu!
Brez vaju bi me ne bilo.
Čeprav je vrata zatvorenih,
pa le nikdar ni praznega.

Učim se rada, pa nagajam
seveda tudi kdaj doma.
A vesta, da zaklad največji
sta vendar mojega srca.

MOJ DOMAČI KRAJ

Moj domači kraj je Grahovo. Vas je stisnjena med Moste in
Bukovski vrh. Po dolini teče reka Bača in ob njej se vijejo
železnica in cesta.

Naš kraj ima pošto, krajevni urad, šolo, gostilno, trgovino in
železničko postajo. Ljudje z Grahovega so zaposleni pri Železnicah,
v tekstilni tovarni "Bača" v Podbrdu, železarni Jesenice in
v tovarni cementa Anhovo. Le malo ljudi se preživlja sumo od knjig
tijstva.

Tu imam mnogo prijateljev in sorodnikov, zato mi je v domačem
kraju najbolj všeč.

Dušan Orelj B.r.

MOJA SESTRA

Imam sestro. Ime ji je Livija. Stara je štiri leta. Ima rjave lase in temne oči.

Koja sestrica je zelo navihana. Posebno rada nagaja, ko z bratom piševo domače naloge. Takrat se prav potihoma spravi do torbe in vzame iz nje barvice. Zelo vesela je, če sme barvati. Zatopi se v delo in dolgo je ne slišimo. Če ji hočemo barvice vzeti s silo, plane v jok, češ da še ni pobarvala te ali one slike, čeprav ji je tovarišica to dala za domačo nalogu. Tako si moja mala sestrica domišlja, da že hodi v šolo.

Damijen Ortar 3.č.

NA LOV

Moj očka je lovec. Velikokrat sem ga prosil, da bi me vzel s seboj na lov, a vedno je odšel le sam.

Nekega nedeljskega jutra pa sem le smel z njim. Vzpenjala sva se po ozki stezi proti vrhu Kotla. Ko sva na vrhu malicala, se je šele začelo daniti. Sonce je pozlatilo vrhove dreves in prebudilo ptice.

Videla sva mnogo živali in sledove divjega prašiča. Nisva pa opazila nobenega srnjaka. Nabral sem šopek cvetja in zadovoljna sva se vrnila domov.

Sandi Cvek 3.r.

STRELJANJE

Mama mi je pripovedovala, da so nasproti naše hiše Nemci imeli bunker. Iz njega so neprestano opazovali okolico. Nekega dne se je mama s sestrami in z mojo babico vračala s polja. Nemci so jih opazili in misleč, da so partizani, so začeli streljati za njimi. Komaj so srečno prišli do hiše. Nemci so nato še obstreljevali hišo, vendar pa ni bilo hujšega kot to, da je ena krogla priletela skozi okno v mizo, nato je šla naprej skozi vrata v kamro, kjer je razbila veliko steklenico kisa.

Nemci so nato prenehali streljati, e so kmalu prišli preiskat hišo, da bi videli, če so kje skriti partizani.

Klavdijo Lipušček 3.r.

NAŠA PEČ

Mama naša v peč zakuri,
iz dimnika se pokadi,
peč lepo se nam ogreje,
prijetno se na njej sedi.

Slavica Žefran 2.r.

KURIR JANKO

Mimo naše hiše je tekla kurirska pot. Bila je dolga in nevarna. Vodila je iz Cerknega čez Bukovo, pri Zarakovcu čez reko Bačo in dalje do Ruta in naprej do Tolminskih Raven. Nekoga dne je bila pred našo hišo nemška zaseda. Ponoči sta prišla kurirja. Komaj sta stopila iz grmovja, že so ju Nemci opazili in začeli streljati. Enega so zadeli, drugi je pobegnil. Tisti, ki je padel je bil mlad kurir, njegovo partizansko ime je bilo Jurko. Nemci so mu pobrali orožje in pošto in ga pustili ležati tam, kjer je padel.

Drugo noč so Nemci spet napravili zasedo. Partizani so ponovno prišli, ampak Nemci jih niso opazili in partizani so jim kurirja Jurka odnesli izpred nosa. Ko so Nemci kasneje to opazili, so od jeze tako pobesneli, da so okoli sebe razbili vse, kar jim je prišlo pod roke.

Valentin Çelik 4.r

Letos 24. septembra je bil za vse prebivalce Baške grape velik praznik. Tega dne, na katerega smo se vsi skrbno pripravljali, je bilo na Koritnici odkritje spomenika padlim borcem.

Zaslužna zmaga

Jutro je, zmanj po je še vedno mrak. Danes je dan, ko je tu v Podbrdu, občinsko prvenstvo v namiznem tenisu.

Drugih ekip še ni, mi pa že pol ure treniramo v šoli. Potem se zasliši glasen motor kombija, ki pelje po klancu proti šoli. Na njem piše: Iovec. Čez nekaj časa pridejo še Tolminci in mlajši pionirji iz Mosta na Soči.

Tekmovanje se prične. Naša ekipa dolgo časa ne igra, zato zavzeto opazujem igranje drugih. Gledaleci okoli obeh miz ploskajo, potem pa spet onemijo. Igre so dolge in naporne za vsakogar. Vidi se, kakšno trano imajo igralci, zato ne morejo pokazati tistega, kar so v rencici zmožni. Govčani morda nekoliko prezgodnj upajo na zmago, ko premagajo našo II. ekipo po 5. igrah. Potem igramo mi s tolminske II. ekipo. Voge se mi ranlo tresejo, ko pristopam k mizi. Na drugi strani stoji nasprotnik in njegovega načina igre še ne poznam. Potem pa ugotovim, da ne igra najbolje.

Tudi druga dva igralca iz naše ekipa zmagata in pot do finala je prosta. Govč igra proti tolminski I. ekipi. Igre so dramatične predvsem za Tolmin. Igralci tega moštva so molčači in mirni. "Jihova igra je dobra. Prvi igralec iz ekipi izgubi le za ped. Nato nastopi drugi igralec tolminake I. ekipa. Njegov loper ni dobar. Resen je, roka se mu rahlo trese, ko prijema za žogico. Igra se začne, igra zelo požrtvovalno. Po dotljeni in izgutljivi partiji izgubi tretji pri rezlikki. Tudi tretji igralec izgubi. Potem priđemo na svoj račun zopet mi. To bo boj za prvo mesto, za čast šole. Pristopim k mizi in noge imam spet vse trde. Igra se prične. Nasprotnik ne more braniti mojih serv, toda boj je vseeno trd. Za pohvale in žvižge domačinov in gostov se ne zmenjam. Mojé misli so usmerjene drugam. Na koncu dveh iger pa sem sam nas poseben. Zmagam z 4 : 0.

Na vrsto pride drugi igralec naše ekipa. Nasproti mu stoji mnogo višji nasprotnik. Nekoliko bolj je resen kot moj, ki je morda mislil, da bo manj, ki sem bolj majhen mimograde premagal. Naš tekmovalec prvo igro dobri, drugo izgubi in tudi tretja se že bliža koncu. Vodi krovčen z 18 : 17.

Dobro se zavedamo, da je to nejbrž odločilna tekma za prvo mesto. Jaz, ki se prej nisem zmaknil s sedeža, sedaj odidev, ker ne morem več gledati. Bojim se poraza. Na tistem pa upam na zmago našega.

Na spodnjem holu sem, zgorej pa se sliši veselo vzklikanje naših. Pohitim navazgor, da vidim, kaj je. Rezultat se je spremenil v dobro Podbrdu. Sedaj je 40 : 21 za nas. Naš igralec servira kratko in Lovčan, ki je prevač oddaljen od mize, serve ne more več braniti. Mi zmagemo.

Veselje je veliko, še predio pa se konča, pride na vrsto naš trtji igralec. Vi vajen tujega Loperja, njegova igra je slaba. Izgubi z 4 : 0.

Potem igrat spet jaz z igralcem, s katerim je dobil drugi igralec naše ekipe. Prvo igrat zaključim v svojo korist. Druga je ves čas nupeta. Med to igrat poči žogica. Roka se mi trese, ko vzmem iz Škatle novo. Rezultat je 15 : 15. Serva je moja. Nekoliko se skoncentriram, nato pa serviram. Pot zapovrstjo jih nasprotnik ne odije nazaj na mizo. Servira nasprotnik - poveča na 20 : 17. Potem pa tretjo servo da površno in tako zmagam jaz. Veselje je veliko, saj smo prvi v občini. Nasprotnik je jezen in žlostan, pozabi mi dati roko.

Mi smo navdušeni in tudi tovarišem se nekoliko smeje, šeprav tega javno nočajo pokuzati.

Kogoj Marko 3.a

EKIPNO OSNOVNOŠOLSKO PRVENSTVO V NADIZNEM TENISU

je bilo 16. decembra 1974 na osnovni šoli "Simon Kos" v Podbrdu. Na razpis se je prijavilo 15 skip. Iz osnovne šole Ljubljana (3 ekipe), iz osnovne šole Tolmin (4 ekipe), iz osnovne šole Most na Soči (4 ekipe) in iz osnovne šole Podbrdo (6 skip). Tekmovalo je vsega skupaj 15 ekip ali 50 igralcev. Ker je samo osnovna šola Podbrdo prijavila dve ekipi pionick., so le-te tekmovali posamezno. Tekmovanje sta vodila tov. Torkar Stan in tov. Smolnikar Jože, sodili pa so mladiinci: Valentinič Dušan, Torkar Eranko, Kos Eranko in Lurgar Marjan.

REZULTATI:

1. STARUJI PIONIRJI - EKIPNO

1. mesto Podbrdo I.
2. mesto Ljubljana I.
3. mesto Tolmin I.
4. mesto Podbrdo II.
5. mesto Ljubljana II.
6. mesto Tolmin II.

2. MLAJŠI PIONIRJI - EKIPNO

1. mesto Podbrdo I.
2. mesto Podbrdo II.
3. mesto Ljubljana
4. mesto Most na Soči I.
5. mesto Tolmin III.
6. mesto Most na Soči II.
7. mesto Tolmin I.

3. PIONIRKE - POSAMEZNO

1. ČERNI Adrijana
2. ERATINA Nadja
3. LOVIČ Marija
4. FIGLJAH Andrejka
5. LOROVNIK Lidija
6. KOS Olga

V I E T N A M

V tednu solidarnosti z vietnamskim ljudstvom so pionirji našega odreda zbrali okoli 1.000.-din denarne pomoči za vietnamske otroke.

S svojega zborovanja pa so poslali veleposlaništvu Združenih držav Amerike v Beogradu naslednje protestno pismo:

VELEPOSLANIŠTVU ZDRUŽENIH DRŽAV AMERIKE
B E O G R A D

Podpisani pionirji pionirskega odreda "France Bevk" na osnovni Šoli "Simon Kos" Podbrdo, rojeni v svobodni Jugoslaviji in vzgojeni v ljubezni do vseh narodov sveta in v veri, da moremo in moramo ljudje živeti med seboj v miru in bratstvu, odločno obsojamo nasilje ZDA v Vietnamu.

Istočasno, ko občudujemo dosežke vaše dežele v vesolju, se zgrazamo nad grozotami in pustošenjem, ki ga vaše orožje povzroča v Vietnamu.

Zahlevamo, da vojska ZDA takoj preneha moriti v Vietnamu in omogoči izmučenemu vietnamskemu ljudstvu, da ponovno zaživi v miru.

V Podbrdu, 27/XII-1972

Pionirji pionirskega odreda
"France Bevk" Podbrdo

Protestno pismo so podpisali vsi pionirji in njihovi učitelji.